

Î N C H E I E R E

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Trifăuțan Tatiana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Tatiane Trifăuțan către Primăria mun. Chișinău, intervenient accesoriu Procopie Zaharia, privind obligarea finalizării recepției finale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul Tatiane Trifăuțan și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La 10.05.2004, Trifăuțan Tatiana a depus cerere de chemare în judecată către Primăria municipiului Chișinău, intervenient accesoriu Procopie Zaharia, privind obligarea Primăriei mun. Chișinău de a finaliza recepția finală a anexei la ap. 6 din str. Șciusev, 109, mun. Chișinău.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 30.07.1999, Primăria mun. Chișinău a eliberat certificatul de urbanism pe numele lui Trifăuțan Tatiana, Staver Liubovi, Igori Guberman, Leonid Smirnov și Procopie Zaharia.

Cu toate că, conform Hotărârii Guvernului nr. 360 din 18.04.1997, întru eliberarea certificatului de urbanism, solicitantul urmează să prezinte Primăriei cercetările de teren, expertiza tehnică, confirmarea vecinilor, Zaharia Procopie nu a prezentat nici un document pentru eliberarea acestui certificat, iar Primăria mun. Chișinău, la 08.09.1999, a eliberat și autorizație de construire și pe numele ultimului, în lipsa totală a documentației de proiect prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 360 din B.04.1997.

În opinia reclamantei, autorizația eliberată cu încălcări de regulament se consideră nulă.

Pentru recepționarea casei și conform Codului funciar, imobilul nu poate fi recepționat fără alocarea terenului pentru construcția casei.

La 13.09.2002, Direcția Funciară, Direcția arhitectură și secretariatul Primăriei mun. Chișinău, a atribuit lui Zaharia Procopie 160 m² ca teren pentru

folosință provizorie, iar, la 15.05.2002, cu nr. 221-1, Primăria mun. Chișinău a recepționat imobilul construit ilegal, astfel, încălcând prevederile legislației în vigoare.

În urma verificărilor efectuate de către Procuratura Generală, la solicitarea reclamantei, s-a constatat că Primăria mun. Chișinău nu a autorizat această construcție.

Respectiv, consideră neîntemeiat refuzul Primăriei mun. Chișinău, și anume, neacceptarea finalizării recepției finale, în temeiul hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06.11.2002, prin ce i se lezează drepturile sale.

Totodată, a menționat că a inițiat construcția anexei la ap. nr. 6 din str. Șciusev, 109, prin solicitarea și obținerea certificatului de urbanism, eliberat de Primăria mun. Chișinău, la 30.07.1999, cu nr. 340 I, potrivit căruia, s-a permis întocmirea documentației de proiect pentru proiectarea și construcția anexei la apartamentul nr. 6 din str. Șciusev, 109.

Ulterior, actele au fost prezentate Primăriei mun. Chișinău în vederea eliberării Autorizației de construcție, fiind adoptată decizia nr. 18/56 din 19.06.1997, prin care s-a dispus autorizarea lucrărilor de construcție.

Prevederile Regulamentului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 285 din 23.05.1996, stabilesc că, la terminarea examinării, comisia î-și va consemna obiecțiile și concluziile în procesul-verbal de recepție, care va fi înaintat investitorului în termen de 3 zile lucrătoare împreună cu recomandarea de admitere cu sau fără obiecții a recepției, amânarea sau respingerea ei.

Conform pct. 22, 40, 41 al Regulamentului menționat, comisia de recepție finală recomandă respingerea recepției finale în cazul în care nu au fost respectate una sau mai multe din exigențele esențiale.

La caz, nici una din cerințele enunțate nu au fost consemnate în conținutul procesului-verbal, neexistând un temei de respingere a recepției finale. Astfel, consideră că prin cumulul probelor prezentate se confirmă ilegalitatea refuzului eliberat de către Primăria mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10.07.2014, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07.12.2016, cererea de chemare judecată a fost respinsă ca nefondată.

În motivarea soluțiilor, instanțele de judecată au indicat că, potrivit înscrisurilor din dosar, Primăria mun. Chișinău întemeiat nu acceptă recepționarea construcției samavolnice, la baza refuzului având hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 06.11.2002, prin care a fost dispusă demolarea anexei din litigiu, hotărâre care este definitivă și irevocabilă, fiind actuală până în prezent.

La 30.01.2017, Trifăușan Tatiana a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07.12.2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei menționate și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10.07.2014, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, la examinarea cauzei, nici instanța de fond, nici cea de apel, nu au înlăturat divergențele existente între exemplarele procesului-verbal de recepție finală a anexei la casa de locuit situată pe str.

Șciusev, 109, mun. Chișinău, au examinat cauza cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurilor invocate în cererea de recurs, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Trifăuțan Tatiana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul Tatiane Trifăuțan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, ci a formulat doar critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Această situație indică la caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurente cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Or, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, iar în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de

drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul, declarat de Tatiana Trifăuțan, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Trifăuțan Tatiana.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas